

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Moribus, Amore,
Servitio Æternæ Sapientiæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066375

Cap. V. Æterna Sapientia quomodo mundi Sapientiam evacuat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45408

nis vitam & indolem; id quod vult, non vult, & quidem volens non vult, cum tamen, (quod mirum magis) sapere vel nolens velit. Nam, nunquid ille qui non vult sapere, stultè se id, & non rationabiliter putat velle; imò Sapiens sibi in hoc videtur, quod nolit esse Sapiens: adeo sine Sapientiâ, ne insipientes quidem esse possumus. Nimirum, sicut dum contra rationem agimus, cum ratione & ex ratione agimus; & sicut dum in vitam nostram grassamur, vitâ ipsâ contra vitam nostram utimur: sic Sapientiâ in Sapiëntiam armamur. Miseri non semel! qui quæ operâ bonæ uti in bonum nostrum possemus, eadem operâ potius illo met bono in malum nostrum abutimur, vadimusque à salubri Sapiëntiâ & amicâ, ad nocentem & inimicam. Ô humana ratio quare sic irrationalis es? Ô humana voluntas cur adeo non volens es?

Æterna Sapiëntia tu vince mæandros perversitatis nostræ, sinuososque hos anfractus corrige, Veritatem te ratio sequatur & apprehendat; Saporem te voluntas capiat & sapiat. Tendant ad te animi nostri, & in te centro suo quiescant, in te bono delectentur, te Vero satientur, te Vitâ vivant, te uno contenti sint, te perfectò consummentur compleantur, & beatificentur.

CAPUT V.

Æterna Sapiëntia quomodo mundi Sapiëntiam evacuat?

12. Sapiëntia solida est si Sapiëntia est. Soliditas Sapiëntiæ Veritas est: quæ ergo Sapiëntia vera, hæc solida, & quæ solida hæc verâ.

At

At enim quænam Sapientia vera & solida? Non aliam arbitror, quam quæ non inflat, nec inflatur, quæ nec evacuat nec evacuatur. Inflat & inflatur sapientia, quæ vana est, & cassa veritate. Evacuat & evacuatur, quæ stultitiæ resistere non potest. Vis fictum à vero discernere Sapiente? aut te aut illum stultum facito, liquidò deprehendes qualis sit, neutrum enim feret, si fictè Sapiens est: contraria enim cedunt contrariis, junguntur similibus. Æternam attende & hujus mundi Sapientiam. Utra vera sit perquire. Et nomina quidem ipsa si attendis, jam rem tenuisti. Æterna illa est, durat ergo & solida & vera. Ista hujus mundi est, evanescit ergo, & præterit sicut figura mundi hujus. Quid est Hujus? temporis hujus: quid autem tempus ad Æternitatem? Umbra ad Veritatem.

1. Cor. 7. 31.

Sed vide insuper utramque Sapientiam: utra inflat, utra inflatur? Æternam Sapientiam contemplant: noli existimare quod te ad Sinum Æterni Patris amandem. Absit: *Tenebras posuit latibulum suum*, non cognosces. Sinum Matris aspice vide Sapientiam Incarnatam: quid vanius carne? *omnis caro fœnum, ad modicum parens est vapor, universa vanitas est omnis homo vivens*; Denique ait DEUS; *Non permanebit Spiritus meus in homine, quia caro est*. Nunquid tamen evanuit Sapientia æterna in vanitate tantâ, hoc est in Humanitate nostra? Nihilominus sanè, sed potius, etsi infinitis se perrexisset exhaurire evacuareque modis, solida inventa est & vera Sapientia, adeò ut cum in formâ DEI esset, & exinanivisset semetipsum formam servi accipiens, & usque ad mortem crucis se demittens, tandem tamen DEUS exaltavit illum

Ps. 17. 12.

Isaie 40. 6.

Jac. 4. 5.

Eccl. 1. 14.

Gen. 6. 3.

Phil. 2. 6. 7.

Et do-

Joan. 1. 6. Et donavit illi nomen super omne nomen, factusque est fundamentum salutis omnium, de plenitudine cuius accipimus omnes nos omnia, ita ut sine illo nihil possumus facere, nullum sine hac vite fructum ferre. Non illi obfuit caro, non stabulum, non Paupertas, non subjectio, non contemptus, non dolor, non inimicitia, non vulnera, non mors, non sepultura, non patibulum, prævaluit Veritas, & sibi similis constitit Sapiencia.

14. Neque solum illa sibi constitit, sed etiam inimicam omnem Sapienciam Vanitate inflatam, re veritateque vacuam ostendit & evacuavit. An

Lac. 10. 18. non ostendit, qui ait; Videbam Sathanam tanquam fulgur cadentem de cælo: Mendax est, Et Pater ejus: in veritate non stetit? Hæc ille de primo, de primario Mundanæ Sapienciæ Filio qui est Rex super omnes filios mundanæ Sapienciæ, hoc est, Superbia. Non evacuavit hujus mundi Sapienciam,

1. Cor. 1. 27. quando omnia quæ mundo stulta sunt Et infirma, *28.* ipse elegit ut confunderet fortia? quando placuit illi per stultitiam Prædicationis salvos facere credentes? quando denique ut brevibus complectar multa, dixit; Quid prodest homini, id est, nihil prodest, vanum est, & fallax est, si universum mundum lucratur, se autem perdat?

Matth. 16. 21.

15.

Jam quomodo clariùs evacuare potuit Mundi Sapienciam quàm dicendo; Omnis qui se humiliat exaltabitur, omnis qui se exaltat humiliabitur. Dis-

Matth. 11. 29. cite à me, quia mitis sum Et humilis corde. Beati qui lugent, Væ vobis qui ridetis. Beati pauperes Spiritu, qui persecutionem patiuntur, qui lugent,

Matth. 5. 5. qui esuriunt Et. Facilius est Camelum ingredi per fo-

Matth. 19. 24. ramen acus quam divitem in Cælum? Quid illud, quod crucifixus, mortuus, patibularius, omnem

nem mundi fastum evertit, subjecit, sustulit, id-
que non opprimendo, sed oppressionem in suis
sustinendo? Si Mundi Sapiencia vera est & soli-
da, quare Æternæ Sapienciæ per stultitiam secum
contendenti non restitit? quare cessit? quare
evanuit? nimirum vana fuit. Non est Sapiencia
vera, quæ stultitiæ resistere non scit, nec potest.
Nolo istam Sapienciam quæ vincitur stultitiâ, il-
lam malo Sapienciam, *cujus quod stultum est, Sa-* 1. Cor. 1. 25.
pientius est omnibus hominibus mundanis. Potius
est mihi *Improperium Christi omnibus divitiis Ægy-* Hebr. 11. 26.
pti. Hæc est vera Sapiencia, quæ per stultitiam
exsufflat mundi jactantiam, evacuat vanitatem.
Hæc est vera Sapiencia, quæ etiam in stultitiâ sa-
pit, quæ stultitiâ sapienter utitur, *cujus Stulti-*
tia, sapientior est omni Sapienciâ.

In hoc Æterna Sapiencia suam maximè ma-
nifestavit Sapienciam, & in hoc suam cum Mundi
Sapiencia pugnandi declaravit peritiam, quod ut
Sapienciam mundi stultam, imò stultitiam puram
& veram, esse ostenderet, atque convinceret,
stultam se videri voluit & permisit. Sicque per
inductam sibi speciem stultitiæ, omnem de-
traxit mundo vanæ suæ quam jactabat speciem
Sapienciæ: ostenditque omnibus ministris suis,
quomodo mundi Sapienciam eludere, & eva-
cuare deberent, & qua via ad veram Sapienciam
pergere, illamque à fucata dignoscere possent.

16.

O Sapiencia Æterna, stultum me fac & infir-
mum, ut sapientior & fortior evadam omni Sapien-
tiâ Mundi hujus: omnemque ejus veteratoriam va-
nitatem, & in me, & in aliis evacuare, per Virtu-
tem Sapiencis stultitiæ, prævaleam.

CAPUT.